

У МОЄ ВОЛОССЯ ЗОЛОТЕ...

Сергій Єсенін

У моє волосся золоте
Руки, наче лебеді, пірнають.
Всі, коли кохання розцвіте,
Солов'їну пісню зачинають.

Про любов і я тобі співав,
Заспіваю знов обов'язково.
Не дарма ж для тебе я збирав,
Наче квіти, кожне ніжне слово.

Викочаю серце, щоб воно
Брилою зробилось золотою.
Місяць тегеранський все одно
Не зігріє пісню теплотою.

Що подієш, як життя летить?
Вдовольнитись пестощами Шаги,
Чи під старість душу засмутить
Втратою пісенної відваги?

В кожного є риси головні.
Я для себе визначив наразі:
Хто не пише до ладу пісні,
Той не народився у Ширазі.

Ну, а ви, не знаючи цього,
Про мої пісні скажіть вірніше:
Він співав би краще і ніжніше,
Та згубили лебеді його.

Переклад Олександра Грязнова